

רעפ 27435-01-26 - ערן שלמה לסקר נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 27435-01-26

לפני: כבוד השופט אלכס שטיין

המבקש: ערן שלמה לסקר
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית
המשפט המחוזי נוף הגליל-נצרת (השופטים י'
שטרית, ח' סבאג, ו-א' אבו-אסעד) שניתן ביום
9.12.2025 בע"פ 12035-08-25
בשם המבקש: עו"ד מוטי אזולאי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נוף הגליל-נצרת (השופטים י' שטרית, ח' סבאג, ו-א' אבו-אסעד) אשר ניתן ביום 9.12.2025 בע"פ 12035-08-25, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום קריית שמונה (השופטת ד' נסאר, ס"נ) אשר ניתן ביום 10.7.2025 בת"פ 42647-01-24, במסגרתו הורשע המבקש - על יסוד הודאתו אשר נמסרה במסגרת הסדר טיעון, אשר כלל הסכמה לגבי העונש - בעבירות של גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977; נהיגה ללא רישיון רכב, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; נהיגה תחת השפעת סמים, עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודה, בצירוף סעיפים 39א, 64ב(ב) ו-64ד(א) לפקודה; וכן נהיגה בלי רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודה.

2. בגין האמור, ובכפוף להסדר הטיעון בין הצדדים, נגזר על המבקש מאסר בפועל למשך 17 חודשים (יחד עם הפעלת מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד נגדו); מאסר על תנאי; הפעלת התחייבות כספית שהוטלה על המבקש בהליך אחר; פסילה בפועל ועל תנאי מלהחזיק רישיון נהיגה; וכן התחייבות

כספית בסך 2,000 ש"ח, למשך שנתיים, לבל יעבור המבקש על אחת העבירות בהן הורשע.

3. בבקשה שלפניי, טוען המבקש, בין יתר טענותיו, כי בדיון בו הוצג הסדר הטיעון הוא לא הבין את אשר התרחש; כי הוא לא היה כשיר תפקודית לקיים דיון מהותי; וכי הוא לא נתן את הסכמתו לעונש מאסר בפועל, אלא למאסר בדרך של עבודות שירות. עוד טוען המבקש, כי מצבו הרפואי הירוד לא זכה להתייחסות מספקת בגזר הדין; וכי הסדר הטיעון הסגור הוצג "שלא על דעתו", ובאופן שחורג לחומרא ממתחמי הענישה המקובלים.

4. דין הבקשה להידחות אף מבלי לקבל תשובה.

5. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים ונדירים אשר מעוררים שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש או כשישנו חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי (ראו: רע"פ 4710/23 אבו רקייק נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (29.6.2023)). רשות ערעור בנושא העונש תינתן במקרים חריגים ונדירים בלבד, בהם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים (ראו: רע"פ 4155/23 חביב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (5.6.2023)). בחינת המקרה שלפניי אל מול אמות מידה אלו מוליכה למסקנה ברורה כי עניינו של המבקש אינו נמנה על מקרים חריגים כאמור.

6. למותר לציין, כי בקשתו של המבקש לחזור בו מהסדר הטיעון "רק לעניין העונש" - הינה בקשה לחזרה מהודיה לפי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. בהתאם לסעיף זה, חזרה מהודיה טעונה רשות בית המשפט, אשר תינתן רק בהתקיימם של "נימוקים מיוחדים שיירשמו". בהקשר זה, הפסיקה קבעה לא אחת כי בקשת חזרה מהודיה שהוגשה לאחר שניתן גזר דין תתקבל במקרים נדירים בלבד, בהם עולה חשש כי הנאשם הודה בניגוד לרצונו החופשי, או מבלי שהוא מבין את משמעות הודייתו או את משמעות הסדר הטיעון (ראו, למשל: רע"פ 19/22 אייזק נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (10.1.2022)). בענייננו, המבקש הורשע בעבירות האמורות לאחר שהצדדים גיבשו הסדר טיעון, שכלל הסכמה לגבי העונש, שעה שהמבקש היה מיוצג. לאחר שבחן ביסודיות את כלל הראיות, לרבות תגובתו המפורטת של בא-כוח המבקש באותה העת - עורך הדין בני הראל מהסנגוריה הציבורית - קבע בית המשפט המחוזי כי חרף מצבו הרפואי הירוד של המבקש, אין בנמצא נימוקים מיוחדים המצדיקים את חזרתו של המבקש מהודייתו במסגרת הסדר הטיעון אשר ניתנה מרצונו הטוב והחופשי; ולא מצאתי כי נפל פגם כלשהו בקביעה זו.

7. בנסיבות אלו, ובראי השיקולים עליהם עמדתי לעיל, הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ו (11 ינואר 2026).

אלכס שטיין
שופט